

عنوان مقاله:

اکوتوریسم سازگار با محیط زیست و پایداری منابع طبیعی وجوامع بومی

محل انتشار:

همایش ملی سلامت، محیط زیست، و توسعه پایدار (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سمیرا قیاسی - دکتری علوم محیط زیست عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک. گروه م

حمیدرضا ریحانیان - کارشناسی ارشد محیط زیست. دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

گردشگری از قدیم با انگیزه های متفاوت صورت میگرفت. بومگردی سبب رشد شخصیت و ارتقاء معرفت از فرهنگها میگردد. اسلام نیز سیر در طبیعت را تفکری برای اهل علم میداند. از جمله شاخه های گردشگری اکوتوریسم است. که از دهه 1970 وارد ادبیات جهان شده هر سال هم در مقایسه با گردشگری دو برابر رشد دارد و به معنای سفرهای مسوولانه و هدفمند به طبیعت است. از ابعاد اکوتوریسم می توان دامنه نوردی، توریسم کوچ، طبیعت درمانی، ورزشهای ساحلی، شکار و از جاذبه های طبیعی کشور به قله های مرتفع، دریاچه ارومیه، جنگلهای شمال، رودخانه ها، آبهای معدنی و ... اشاره نمود، حفظ تنوع زیستی، مشارکت در تامین رفاه اجتماعی از اهداف اکوتوریسم میباشد، همچنین کمک به اقتصاد محلی و ترویج فرهنگ زیست محیطی از اثرات مثبت اکوتوریسم و آلودگی، تخریب محیط و نابودی گونه های جانوری و گیاهی از اثرات منفی آن می باشد. برای حفظ اکوتوریسم پایداری آن بایستی مد نظر باشد که با سازماندهی، برنامه ریزی درست، مشارکت مردم محلی و آموزش می توان به آن رسید. سازمان محیط زیست برای تحقق اصل پنجاه قانون اساسی در راستای توسعه پایدار وظایف دشواری دارد. بررسی اجمالی اکوتوریسم از اهداف تحقیق و نبود متولی مخصوص و ضعف مدیریت از یافته های آن است.

کلمات کلیدی:

گردشگری در طبیعت، پایداری اکوتوریسم، حفاظت، جوامع محلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/128341>

